

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121497832
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2023:6121497832.3

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: R. P., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX/XX, XXX XX Q., zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47445092 o zaplatenie 2.477,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 9.10.2021 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 2.477, 14 eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tak, že strany v spore dňa 14.7.2017 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520170104, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu 4.800 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 18, 19% na zakúpenie osobného motorového vozidla Q. T. X,X A. Ex za podmienok uvedených v spotrebiteľskom úvere a vo VOP, ktoré sú inkorporované v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný sa zaviazal predmet financovania splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 60 mesiacov v sume 118, 02 eur, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 29.12.2017. Žalovaný nerešpektoval dohodnuté podmienky splácania a neuhradzoval splátky riadne a včas, čím porušil všeobecné obchodné podmienky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle VOP pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru listom zo dňa 6.6.2019. Súčasťou uvedeného vyhlásenia je faktúra - vyúčtovanie predčasného ukončenia zmluvy. Vo vyhlásení o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 6.6.2019 bolo žalovanému umožnené v lehote 30 dní odo dňa registrácie začatia výkonu záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv uhradiť dlžnú čiastku, čo však žalovaný nevyužil. Žalobca pristúpil k realizácii výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe. Listom zo dňa 14.10.2019 - oznámenie o realizácii výkonu záložného práva, predajom zálohu na dražbe bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.477,14 eur. Súčasťou oznámenia v realizácii výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe bola faktúra č. 52017010402, ktorou boli vyúčtované náklady spojené s realizáciou dražby MOV vo výške 499, 88 eur a náklady na registráciu oznámenia o dražbe vo výške 41, 70 eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, sp. zn. 17 UP/1630/2021 a to dňa 13.10.2021, v ktorom bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi istinu 2.477,14 eur s príslušenstvom, proti ktorému platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote žalovaný odpor.

3. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a to z dôvodu, že v žalobnom návrhu neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta, ďalej aj z dôvodu, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) horeuvedeného zákona, tj.

podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná. Ďalej podľa názoru žalovaného neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 odsek 9 a 565 OZ, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. V zmysle § 45 odsek 1 OZ prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Taktiež zo strany žalobcu nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 posledná veta OZ. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy preukazujúce náklady na odťah motorového vozidla v sume 225, 60 eur, registráciu výkonu záložného práva MOV v sume 29, 52 eur a náklady spojené s realizáciou dražby MOV vrátane odmeny dražobnej spoločnosti v sume 502, 29 eur a v tejto časti pre neunesenie dôkazného bremena považuje žalovaný žalobcom uplatnený nárok za neoprávnený.

4. Žalobca vo vyjadrení na čl. 64 uviedol, že žalobca preveril bonitu klienta - žalovaného o čom zasiela dôkaz - rozhodnutie sociálnej poisťovne. Čo sa týka tvrdenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti uvádzajú, že zmluva obsahuje všetky náležitosti a zároveň uvádzajú, že na strane 7 tejto zmluvy je uvedený aj matematický výpočet RPMN. S výškou aj výpočtom bol žalovaný oboznámený, čo potvrdil aj vlastnoručným podpisom, o čom dôkaz zasielajú v prílohe. Rovnako doložili faktúru k nákladom spojených s realizáciou dražby - faktúra 52017010402, náklady k odťahu, ktorý je súčasťou návrhu na vydanie platobného rozkazu.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 4.4.2022 na čl. 82 - 84 uviedol, že právny predchodca žalovaného si nepreveril úverovú zaťaženosť v úverovom registri bankových alebo nebankových informácií, teda posudzoval schopnosť splácať úver bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čím bola naplnená sankcia uvedená v § 11 odsek 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Keďže ide o hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 odsek 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN vo výške 18, 19 % ročne v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Podľa priemerných úrokových mier úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od jedného do päť rokov v mesiaci december 2017 bola vo výške 4, 82%. Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o úvere vo výške 18, 19% prevyšuje viac ako o 250% priemerné úrokové miery obdobných úveroch obchodných bánk zverejnených v NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 odsek 1 a § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva o úvere v časti zmluvného úroku neplatná, čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 1.11.2022 na čl. 126 - 127 uviedol, že namieta aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že žalobca nepreukázal, žeby právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offa. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a to kumulatívne. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Okrem vyššie uvedeného ani predžalobná upomienka ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo teda má za následok nesplnenie podmienok v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 odsek 1 citovaného

zákona, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 odsek 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 odsek 9 a 565 OZ je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto, žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru (20.11.2026) došlo k postúpeniu takzvaného živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 25.1.2023 na čl. 128 - 130 uviedol, že námietka žalovaného týkajúca sa ročnej úrokovej miery nákladov je neopodstatnená, nakoľko výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru k úverovej zmluve 18, 19% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ustanovenia § 53 odsek 6 OZ. Zákonodarcu považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú a preto výška dojednanej odplaty dojednaná v úverovej zmluve nemôže byť označená za neprímeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Majú za to, že bonita klienta bola riadne overovaná a že zdroj príjmu a schopnosť splácať tento úver boli preukázateľne preverené. Zdroj príjmu a schopnosti splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené a nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - zmluvou o spotrebiteľskom úvere na čl. 4 - 9, zmluvou o zriadení záložného práva, hnuťnej veci na čl. 10 - 11, kúpnu zmluvou na čl. 12, protokolom o prevzatí a odovzdaní vozidla na čl. 13, oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru na čl. 14, faktúrou na čl. 15, oznámením o realizácii výkonu záložného práva na čl. 16, faktúrou na čl. 17, predžalobnou výzvou na čl. 18, podacím hárkom na čl. 19, prehľadom úhrad na čl. 20, faktúrou na čl. 21, oznámením o postúpení pohľadávky na čl. 100 ako aj prílohou č. 3 k tejto zmluve na čl. 101 a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 14.12.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere s predmetom financovania - kúpy motorového vozidla Q.1,6 CVVT EX s rokom výroby 2010 so splátkou 118,02 eur, s výškou úveru 4.600 eur, s druhom úveru - viazaný spotrebiteľský úver, s celkovou čiastkou 7.081,20 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 18, 19% ročne, s odplatom 20, 53%, s dátumom prvej splátky 29.12.2017.

Dňa 14.12.2017 žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzavreli zmluvu o zriadení záložného práva hnuťnej veci č. 520170104, kde predmetom zmluvy bol záložné právo v prospech záložného veriteľa so zabezpečenou pohľadávkou, kde predmet bol poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 4.800 eur a záložné právo sa zriadilo na hnuťnú vec - motorové vozidlo, ktorého záložca bude vlastníkom - motorovým vozidlom KIA SOUL 1,6 CVVT EX s rokom výroby 2010.

Kúpna zmluva na čl. 12 ako aj protokol o odovzdaní na čl. 13 preukazuje, že žalovaný kúpil od predávajúceho CAR CREDIT SK, s.r.o. motorové vozidlo - ojazdené - KIA SOUL 1,6 CVVT EX s rokom výroby 2010, ktoré bolo kupujúcemu aj odovzdané.

Oznámením o vyhlásení splatnosti úveru na čl. 14 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. 520170104 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, nakoľko dlžné splátky v stanovenej lehote riadne a včas neuhradil a došlo k začatiu výkonu záložného práva.

Faktúra na čl. 15 preukazuje, že touto faktúrou č. 52017010401 boli fakturované žalovanému náklady za odobratie motorového vozidla 312 eur, náklady za odťah motorového vozidla 225 eur, registrácia výkonu záložného práva MOV 21,59eur spolu 567,12 eur a zostatok istiny k úhrade 3.789,86 eur, celkovým vyúčtovaním 4.974,85 eur.

Z oznámenia na čl. 16 vyplýva, že žalovanému bolo oznámené QUATROM CAR realizácia výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere 520170104, pričom došlo k vydraženiu predmetu financovania motorového vozidla KIA SOUL I, 6 CVVT EX, kde výťažok dražby predstavoval 3.000 eur a náklady spojené s realizáciou dražby vrátane odmeny dražobnej spoločnosti predstavovali 502, 29 eur.

Faktúra na čl. 17 preukazuje, že žalovanému bola fakturovaná na základe faktúry č. 52017010402 suma 502, 29 eur za finančné vysporiadanie a náklady spojené s realizáciou dražby MOV ako aj náklady na registráciu oznámenia o dražbe.

Z predžalobnej výzvy na čl. 18 vyplýva, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie sumy - nedoplatku 2.477, 14 eur a to dňa 17.8.2021, pričom podací hárok na čl. 19 osvedčuje, že došlo k doručovaniu tejto predžalobnej výzvy.

Z prehľadu úhrad na čl. 20 vyplýva, že ku dňu podania žaloby došlo k úhradám splátok zo strany žalovaného v celkovej výške 5.616,24 eur a zostatok bol vo výške 2.477,14 eur.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky na čl. 100 zo dňa 24.5.2022 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky zo zmluvy č. 520170104 na subjekt - Intrum Slovakia, s.r.o.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériá jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201.html>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a, b) zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 7 odsek 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornom starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 17 odsek 1 zákona č. 129/2010 v znení zákona č. 299 /2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ nemôže previesť ich na tretiu osobu: to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a:

a) ide o prechod, alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, alebo osobitného predpisu 18b Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov na veriteľa podľa predpisov na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) banku, zahraničnú banku, alebo pobočku zahraničnej banky a:

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

11. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Podľa čl. I § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú. Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v znení platnom v čase postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13.1 V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24.04.2018, sp. zn. 1 Cdo/ 147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60 - postúpenie pohľadávky a Zákon o bankách: „ ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona číslo 483 /2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež právo klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky , ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon.“

13.2 Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.11.2019, sp. zn. 1 Obdo /92/2018 okrem iného uvádza, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky.

13.3 Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020 uviedol ohľadne postúpenia pohľadávky z VÚB, a. s. na Intrum Slovakia s. r. o. nasledovný právny názor: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Písomná výzva banky, t. j. výzva vyhotovená bankou, v danom prípade žalobcom predložená nebola. Žalobca vo svojom vyjadrení k aktívnej legitímácii netvrdí ani nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017, vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. Keďže pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. Všeobecná úverová banka, a. s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný.

13.4. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009: „Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyсловí, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“

13.5. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/17/2016 zo dňa 31. 5. 2017: „Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, nie je v tomto prípade aplikovateľné. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa uložilo súdu v tejto veci na neplatnosť postúpenia prihladiť aj bez aktivity účastníkov zmluvy.“

13.6. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

13.7. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02. 12. 2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou

výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“

14. V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou upravenou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis, a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade predmetnej pôžičky o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 54 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

15. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom konaní súd posudzoval spotrebiteľskú zmluvu, kde žalobca mal postavenie dodávateľa a žalovaná postavenie spotrebiteľa, vo veci tak išlo o spotrebiteľský spor (ustanovenie § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku). V predmetnom konaní vzniesol žalovaný námietku aktívnej legitímácie, pretože na výzvu v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods.9 a §565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách a preto nemá žalobca v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Súd zhrňuje, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej

výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky, a to kumulatívne. Okrem vyššie uvedeného ani predžalobná upomienka, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo má za následok nesplnenie podmienok v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods.1 citovaného zákona, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods.2 zákona č.l.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods.9 a 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách. Podľa ustanovenia § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinnom od 01.01.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu, to neplatí ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) zákona č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov] na veriteľa podľa 20 ods.1 písm. a), banku, zahraničnú banku, alebo pobočku zahraničnej banky, a, a za b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pre termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru (20.11.2026), došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu a preto rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

17. Vzhľadom k tomu, že v konaní bola úspešná žalovaná, súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že v spore žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).